

Ти їдеш там, де млисте, зимне море...

Степан Чарнецький

* * *

Ти їдеш там, де млисте, зимне море
Мутними хвилями змиває береги,
Де небо півночі студене, непрозоре
Спов'є всі думи мрякою нудьги...

Ти їдеш там, де в холоду обіймах
Найкращі квіти нидіють і схнуть,
Де весна й осінь в нерозривних спіймах,
Мов рідні сестри, поруч себе йдуть.

І прийде час вечірньої години,
Поглянеш оком на дрімуче море:
Над ним полярна чайка лине вдаль,

І, оповита сірим сконом днини,
Почуєш хвилі тихі розговори,
А душі в нас один сполучить жаль.

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.